

have vi jo ligefrem udtalt. Det er, fordi der tidligere var en Forskel mellem de to Krefse, som stode op til hinanden, af ca. 3,000 Indbyggere, tror jeg, men det bliver for en Del udjævnet, naar man lægger det nævnte Sogn fra den ene Kres over til den anden. Og hvorfor vi have taget fra Sorø Amt og lagt til Præsto Amt og ombendt, ligger jo deri, at det var Betingelsen for at faa mere ligelige, mere retfærdige Krefse, og det ærede Medlem har ikke paavist, at det ikke er lykkedes. Det ærede Medlem har ogsaa selv i sin Tid været med til at omlægge Krefsene fra Sorø Amt til Præsto og ombendt. Men jeg maa som sagt nedlægge den mest bestemte Indsigelse imod, at vi ikke skulde have haft anden Vist end at blande al Ting imellem hinanden. Vi have gjort et meget alvorligt Forsøg paa at finde de retfærdigste Grænser, og vi kunne ikke finde os i, at man paa den Maade behandler vort Arbejde uden mindste Paavisning af, at vi ikke have naaet vor Hensigt. Det ærede Medlem advarede imod at gaa ind paa noget saadant, idet det kunde drage Konsekvenser efter sig, og han henviste i den Henseende til, hvad der var sket i 1866, da man havde forladt Amtsgrensen ved at lægge 4 Sogne fra Ribe Amt over til Vejle Amt. Det, mente han, var det, som nu havde draget den Konsekvens efter sig, at vi nu overalt vilde forlade Amtsgrenserne. Det er jo paa ingen Maade Tilfældet. Jeg har anført dette Eksempel som Bevis paa, at det ikke havde nogen væsentlig Ulempe at forlade Amtsgrenserne, men jeg har ingenlunde sagt, at Opgivelsen den Gang af Amtsgrensen i sig selv var nogen Grund til nu, at gaa videre ad denne Vej. Men naar man har gjort en Prøve ved at forlægge disse 4 Sogne fra det ene Amt til det andet og ved at udfille Sognene Jøvling og Hølsted — saaledes som man ogsaa den Gang gjorde — og har set, at det ikke har medført nogen væsentlig Ulempe, saa er det naturligt at sige: vi have set, at der ikke er nogen væsentlig Ulempe ved saadanne Opgivelser af Amts- og Kommunegrænserne, og derfor kunne vi trygt gaa videre ad denne Vej, naar der derved kunde naas andre Fordele. Havde det derimod vist sig, at de Ulemper, der opstod, vare af en saadan Betydning, at de langt opvejede de Fordele, der kunde vindes, var man naturligvis aldrig gaaet videre. Der er blevet fremhævet, at vi dog ikke havde holdt os nærmere til Ligeligheden, end at vi f. Eks. havde ladet Mors beholde et Indbyggerantal af 21,000, saa at det er den største Kres af alle dem, vi have foreslaaet. Na, det er ganske rigtigt, men Grunden have

vi ogsaa udtrykkelig anført i Betænkningen, og det er den, at der fra de vedkommende Kommuner kom indstændige Ønsker om, at de maatte vedblive at være sammen med Dens øvrige Befolkning, da der var en saa besværlig Forbindelse med Valgstedet i Hurup, som var foreslaaet af Regeringen, at der var Tider, hvor det var aldeles umuligt at komme dertil. Naar de vedkommende Kommuner ønskede det, og det ved en tidligere Lejlighed har vist sig, at det ikke blot var de vedkommende Kommuner, men hele Den, der ønskede at blive sammen i een Kres, efter at man i 1849 havde skilt de nordlige Kommuner og lagt dem ind under Bjergets Kro, saa er det naturligt, at man tager et saadant Hensyn til den vedkommende Egn og Kres. Jeg mindes derved, at det ærede Medlem fra Listed (Sagd) nævnte, at man havde gjort Uret imod Klitmøller ved at tage den fra Listed og lægge den til Bjergets-Kro. Det er da en Uret, Regeringen ogsaa har gjort, men kan der vises en bedre og retfærdigere Fordeling der, er det selvfølgelig, at vi med Glæde ville gaa ind paa det. Den ærede Ordfører for Mindretallet kom til Slutning ind paa, at vi nu blot skulde lade Forslaget gaa over til Landstinget og høre dets Mening, men det er som sagt noget, der hører under 3dje Behandling. Ved 2den Behandling foreligger der egentlig kun Paragrafferne og Endringsforslagene og ikke Spørgsmaalet om et Lovforslags endelige Vedtagelse, og jeg skal derfor heller ikke nu komme ind derpaa.

Blem: Det glæder mig, at den højtærede Indenrigsminister ikke har noget imod Tanken i Endringsforslaget om Valgdagens Frihed, at alle Vælgere kunne faa Lov til at udøve deres Valgret. Men den ærede Minister mente, at Forholdene vare saaledes i Praksis, at de regulerede sig selv, og han troede, at dette Endringsforslag, hvis det blev vedtaget, ikke vilde nytte noget. Deri kan jeg ikke være enig med den højtærede Indenrigsminister. Jeg er vis paa, at i det praktiske Liv er Forholdet saaledes, at der er ikke saa ganske saa Vælgere, som ikke komme til Valg, i det mindste ikke i rette Tid, fordi de maa følge deres Arbejdsgivers Ordre, eller hvad man nu vil kalde det, og ikke forlade Arbejdet. Naar den ærede Minister spurgte, hvad han skulde gøre ved de Arbejdsgivere, som overtraadte denne Bestemmelse, ja, saa havde jeg nærmest tænkt mig, at de kom ind under Straffelovens § 113 om Valgtryk; vi have jo i Straffeloven Straffebestemmelser mod Valgtryk, og jeg troede, at de vilde finde Anvendelse ogsaa